

[Bertel Dahlgaard.]
 paa, at man gennem en Nedbringelse af Købeevnen gennem Skatterne alene vil være i Stand til at imødegaa de Kræfter, der virker i Øjeblikket i Danmarks Økonomi. Jeg vil sige til den højtærede Finansminister, at 50 eller 100 Millioner i Skatter i denne Forbindelse forslaaer som en Skrædder i Helvede. Det er mere til Grund liggende Kræfter, som virker paa dette Omraade, som det er nødvendigt at øve Indflydelse paa.

Formanden:

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Svend Nielsen:

Det er rigtigt, som den højtærede Finansminister har gjort opmærksom paa, at Statens Udgifter nu er ganske anderledes, end de var i 1914, og at Staten nødvendigvis under Hensyn hertil maa have flere Indtægter ind, end man fik i 1914. Men det ændrer overhovedet intet ved det, jeg har givet Udtryk for i mit Indlæg, fordi det, jeg kritiserede, var den Udvikling, der var sket paa det skattemæssige Omraade. I 1914 var Forholdet ikke det, at den indirekte Beskatning var en større Indtægtskilde for Staten, saaledes som Tilfældet er i Øjeblikket, og det er den Udvikling paa det skattemæssige Omraade, som afgjort ikke har været til Gavn for den langt overvejende Del af Befolkningen. Det er her, der er noget galt. Jeg er ikke enig med den højtærede Finansminister, naar han hævder, at de Afgiftsforøgelser, Ministeren har foreslaaet Tinget at gennemføre, ikke haardest rammer Familierne med de mange Børn. Den højtærede Finansminister maa dog holde sig for Øje, at det er disse Familiers Budgetter, der er haardest i Forvejen, saa jeg tror ikke, man udenom. Enten maa disse Familier stille sig paa det Standpunkt, at nu tillader Budgettet ikke mere, at de faar Del i det Gode, som i hvert Fald mange ander Tobakken for at være, eller ogsaa betyder Ministerens nye Afgiftsforøgelser en yderligere Anspændelse af netop de Budgetter, der ligger

haardest i Forvejen, saa jeg tror ikke, man skal gaa rundt med den Opfattelse, at man her har at gøre med en retfærdig Beskatningsform, som ikke kommer til at ramme de Lag, der i Forvejen er haardest stillet. Denne Beskatningsform og disse Forøgelse vil komme til at ramme de Familier, som har vanskeligt nok ved at klare sig.

Det er rigtigt, at der er gennemført visse betydelige Udgiftslove, saasom Forbedringer af Aldersrentelovgivningen og for Invaliderne, men Ministeren bør dog ikke glemme, at samtidig med at man gennemførte visse Forbedringer her, efter vor Opfattelse langt fra tilfredsstillende Forbedringer, strøg man Rabatkortordninger til et samlet Beløb af 50 Mill. Kr.

Finansministeren

(Thorkil Kristensen):

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard siger, at der er andre Kræfter end Beskatningen, der øver Indflydelse paa vor økonomiske Stilling, men vi bør øve vor Indflydelse alle Vegne, hvor vi kan, og det er min Opgave at gribe ind paa de Omraader, der er underlagt mig. Jeg vil indtil videre tro, at det ikke er alvorligt ment, naar det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard nu tilsyneladende synes, at det er ligegyldigt, om man gennemfører Skattepolitikken med lidt større eller mindre Konsekvens, idet han mente, at et halvt Hundrede Mill. Kr. fra eller til ikke spillede nogen større Rolle. Jeg synes ikke, det plejer at ligne det ærede Medlem, og jeg tror, at vi under de kommende Forhandlinger vil kunne tale os til Forstaaelse.

Det tror jeg ikke gælder det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, som det ikke lykkedes at imødegaa min Hovedbetragtning, der er den, at de Skatter, der her foreslaas, og de, der i øvrigt er gennemført af den nuværende Regering, netop ikke rammer Familierne saa haardt, som de rammer dem, der ikke har en Familie. Det er det afgørende. Naturligvis kan man ikke gennemføre Skatter til Dækning af meget betydelige Statsudgifter, uden at det mere eller mindre rammer hele Befolkningen, men det